

Giới thiệu

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP



Pháp Luân Đại Pháp, còn gọi là Pháp Luân Công, là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài tập nhẹ nhàng, trong đó có một bài tọa thiền, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tà ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

London, Anh: Các học viên giải thích sự thật về Pháp Luân Công ở St. Martin's Place

Bài viết của Đường Tú Minh ở Anh



Mỗi Thứ Bảy các học viên Pháp Luân Công lại biểu diễn các bài công pháp ở St. Martin's Place và nâng cao nhận thức của người dân về cuộc đàn áp



Những người đã biết được sự thật về Pháp Luân Công ký đơn thỉnh nguyện để phản đối cuộc bức hại

[MINH HUỆ] St. Martin's Place, nằm ở trung tâm của London gần quảng trường Trafalgar, không chỉ rất nhộn nhịp mà trong nhiều năm qua còn là một địa điểm quan trọng để các học viên Pháp Luân Công tại Anh biểu đạt sự thật về Pháp Luân Công.

Ngày Thứ Bảy, 09 tháng 06, năm 2012, các học viên Anh tập hợp tại St. Martin's Place để biểu diễn các bài công pháp Pháp Luân Công và giải thích sự thật để nâng cao nhận thức của người dân về cuộc đàn áp. Suốt cả ngày, nhiều người dân từ khắp nơi trên thế giới đã đi ngang qua nơi diễn ra hoạt động Pháp Luân Công tại St. Martin's Place. Một số người ngay lập tức tuyên bố rằng họ muốn học, trong khi những người khác đã nghe nói về Pháp Luân Công trước đó nhân cơ hội này tìm hiểu kỹ hơn.

Frank, một người Anh gốc Phi, là một kỹ sư trước khi ông nghỉ hưu. Khi ông đang đi bộ qua St. Martin's Place, các học viên đang biểu diễn bài công pháp thứ hai. Ông đứng đó quan sát một lúc lâu, sau đó tìm thấy một học viên phân phát tờ rơi và hỏi liệu ông có thể học Pháp Luân Công không. Ông nói, "Tôi biết là rất khó để đứng yên đó lâu chỉ là trong một phút, nhưng họ (các học viên Pháp Luân Công) lại có thể đứng lâu như vậy. Điều đó chứng tỏ môn tập luyện này chắc chắn là phi thường. Tôi nghĩ rằng nó có thể làm cho người ta thư giãn, mặc dù tôi biết không dễ để làm như vậy, tôi phải thử mới được."

John, một người Pháp, là nhân viên bán hàng và tiếp thị của một công ty và đã làm việc tại London sáu năm. Vào buổi chiều Thứ Bảy này khi ông đang vội vã đi qua St. Martin's Place, lần đầu tiên, ông nhìn thấy Pháp Luân Công. Ông như bị níu chân lại và xem phân biểu diễn các bài công pháp. Sau khi xem một lúc, John hỏi một học viên phân phát tờ rơi, làm thế nào để ông có thể học Pháp Luân Công. Ông nói ông có thể cảm thấy một trạng thái hoàn toàn "bình yên", thứ bình yên mà từ lâu ông đã luôn khao khát. Ông nói rằng ông luôn cảm thấy căng thẳng và bị áp lực bởi cuộc sống trong xã hội hiện tại. Rất khó khăn để được "bình yên", vì vậy ông muốn thử tập Pháp Luân Công. Sau khi đã biết được sự thật về cuộc bức hại từ các học viên Pháp Luân Công, ngay lập tức ông ký tên thỉnh nguyện phản đối.

Sống ở London, Phil là một công dân Anh gốc Á Rập. Ông điều hành một công ty thiết kế đa phương tiện. Với điện thoại di động của mình, ông quay phim ba học viên đang thực hiện các bài công pháp ở St. Martin's Place và sau đó ông hỏi một học viên liệu ông có được phép tải video và hình ảnh lên trang mạng xã hội của ông hay không. Ông nói: "Tôi cảm thấy rất bình yên, thanh liêng và an hòa; tôi thích thú cảm nhận trường năng lượng, một trường năng lượng rất tích cực. Tôi nghĩ rằng tôi nên tải video này (biểu diễn bài công pháp Pháp Luân Công) lên trang Facebook của tôi, bởi vì nó rất đáng để chia sẻ".

Thông qua cuộc trò chuyện của ông với các học viên, Phil đã biết được nhiều hơn về cuộc đàn áp. Ông lên án nó và nói rằng, "Nó thật vô nghĩa. Thật không thể chấp nhận việc đàn áp nhóm người hòa bình này."



Sau khi xem các học viên biểu diễn bài công pháp thứ hai, Frank quyết định học Pháp Luân Công

Bettina Reiber là một nghệ sĩ Đức hiện đang giảng dạy tại một trường nghệ thuật London. Sau khi cẩn thận đọc các bảng trưng bày, cô đã đi thẳng đến bàn và ký tên thỉnh nguyện phản đối cuộc đàn áp.

Tiếp theo trang 3

London, Anh:

Các học viên giải thích sự thật về Pháp Luân Công ở St. Martin's Place

Cô nói, “Tôi đã nghe nói về Pháp Luân Công và thấy các học viên phản đối một cách ôn hòa trước Đại sứ quán Trung Quốc ở Anh, nhưng tôi không biết rằng Pháp Luân Công đã được phổ biến đến hơn 100 quốc gia và vùng lãnh thổ trên toàn thế giới, và tôi cũng không biết rằng các học viên Pháp Luân Công ở Anh đã hòa bình phản đối ở phía trước của Đại sứ quán Trung Quốc trong 24 giờ mỗi ngày trong một thập kỷ rồi.”

Sau khi biết được sự thật, bà Reiber bày tỏ sự ngưỡng mộ đối với lòng kiên định phản bức hại của các học viên và nói rằng họ đã giúp ngày càng thêm nhiều người hiểu được hoàn cảnh thật sự. Bà nói, “Thực sự, điều này rất cảm động. Tôi ít khi đi đến khu vực gần Đại sứ quán Trung Quốc, nhưng mỗi khi tôi đi qua, tôi luôn nhìn thấy có người ở đó (ôn hòa phản đối cuộc đàn áp). Sự kiên trì của họ, không bao giờ đầu hàng, mãi giữ vững niềm tin, giúp công chúng biết sự thật một cách hòa bình nhất, là những cách mạnh mẽ nhất để đối đầu với bạo lực tàn bạo nhất. Tôi rất khâm phục các học viên (Pháp Luân Công).”

Trong số những người đi ngang qua St. Martin's Place có nhiều khuôn mặt người Trung Quốc. Tất cả họ đều dừng lại để xem và tìm hiểu thêm về Pháp Luân Công. Một cô gái Trung Quốc đã lớn lên ở Thụy Điển không chỉ ký tên thỉnh nguyện, mà còn xin thêm một số tài liệu thông tin tiếng Trung Quốc cho cha mẹ mình. Hai người đàn ông trẻ đến từ Trung Quốc đại lục đã sống ở Anh trong nhiều năm qua đã chủ động nói chuyện với các học viên, hy vọng rằng các học viên có thể trả lời các câu hỏi của họ về Pháp Luân Công. Sau khi kiên nhẫn lắng nghe câu trả lời, họ nói với học viên, “Bây giờ chúng tôi đã hiểu. Cảm ơn các bạn.”

Indonexia: Thiên Quốc Nhạc Đoàn tham gia Lễ kỷ niệm Hiệp hội thể thao giải trí quốc gia Sidoarjo

[MINH HUỆ] Ngày 03 tháng 06 năm 2012, lễ kỷ niệm đầu tiên của Hiệp hội Thể thao giải trí quốc gia Sidoarjo đã được tổ chức tại quảng trường thành phố, Sidoarjo, miền Đông Java, Indonesia. Sự kiện bắt đầu lúc 6 giờ sáng. Thiên Quốc Nhạc Đoàn Indonesia gồm các học viên Pháp Luân Đại Pháp đã biểu diễn bài quốc ca Indonesia tại lễ khai mạc.



Thiên Quốc Nhạc Đoàn Indonesia biểu diễn bài quốc ca Indonesia

[MINH HUỆ] Giải vô địch bóng đá châu Âu đang được tổ chức tại Warsaw, Ba Lan. Các học viên Pháp Luân Công địa phương đã nhân dịp này để nâng cao nhận thức về Pháp Luân Công cho khách du lịch từ khắp nơi trên thế giới.

Khách du lịch đến từ khắp nơi, các học viên đã chuẩn bị tất cả các loại tài liệu giảng rõ sự thật bằng các ngôn ngữ khác nhau, bao gồm Trung Quốc, Anh, Đức, Pháp, Nga, Ba Lan, và Ý. Biểu ngữ dài 20 mét của họ đã thu hút sự chú ý của công chúng và các phương tiện truyền thông. Nhiều người đã ký đơn thỉnh nguyện, lên án cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc. Nhiều khách du lịch, bao gồm cả những người từ Trung Quốc, cũng đã chụp ảnh và quay phim băng trưng bày của các học viên.



Ký đơn thỉnh nguyện ủng hộ Pháp Luân Công

Ba Lan: Nâng cao nhận thức về Pháp Luân Công trong thời gian diễn ra giải vô địch bóng đá châu Âu



Xem các tài liệu giảng rõ sự thật

Các học viên đã đưa cho khách du lịch bản Cừu Bình Cộng sản Đảng và nói với họ về xu hướng thoái Đảng Cộng sản. Một người đàn ông Trung Quốc nói với các học viên: “Tôi biết được sự thật về Pháp Luân Công tại Hồng Kông.” Với sự giúp đỡ của các học viên, người đàn ông Trung Quốc này đã thoát Đội Thiếu niên Tiền phong. Ông cũng hứa với các học viên rằng ông sẽ phổ biến thông tin mà ông đã biết đến bạn bè và gia đình của mình ở Trung Quốc.

Ban nhạc đã diễu hành lúc khai mạc lễ đại diễu hành và biểu diễn bản nhạc “Pháp Luân Đại Pháp hảo” và “Chính Pháp vũ trụ”. Lễ kỷ niệm bao gồm màn đồng diễn thể dục và một cuộc đại diễu hành. Hơn 6.000 thành viên của Hiệp hội Thể thao giải trí quốc gia đã tham dự. Có 24 nhóm tham gia diễu hành. Thiên Quốc Nhạc Đoàn dẫn đầu cuộc diễu hành với hành trình ba cây số.

Người dân địa phương Sidoarjo đã nồng nhiệt chào đón đoàn nhạc. Có nhiều phản hồi tích cực từ khán giả. Ông Aliado khen ngợi: “Âm nhạc thật chính diện và du dương. Kèn trumpet chơi thật thanh nhã.” Một sinh viên nói: “Các ban nhạc mà tôi biết thường gồm những người trẻ tuổi. Nhưng ban nhạc này gồm cả người trẻ và người già. Thật tuyệt”

Quận trưởng, ông Saifullah chủ trì lễ khai mạc tại lễ kỷ niệm của Hiệp hội Thể thao giải trí quốc gia đã ca ngợi tiết mục nổi bật của Thiên Quốc Nhạc Đoàn.

[MINH HUỆ] Anh Luru Nhị Khuê sống ở thị trấn Lạp Lâm, thành phố Ngũ Thường, tỉnh Hắc Long Giang. Mọi người ở thị trấn Lạp Lâm đều biết anh Luru. Lúc còn nhỏ, anh mồ côi cha mẹ và chị gái đã nuôi anh. Cô ấy giúp anh có công việc và lập gia đình. Nhưng đáng tiếc là Luru không bao giờ trân trọng chị gái mình.

Luru bê trễ trong công việc và đam mê rất nhiều thói xấu. Vài năm trước, Luru đã bị nhà máy nơi anh làm cho nghỉ việc. Khi không thể tìm một công việc nào khác, Luru bắt đầu uống rượu và gặp nhiều rắc rối. Mọi người cảm thấy anh có ảnh hưởng xấu và không muốn dính dáng tới anh. Vợ anh cũng dẫn con bỏ đi.

Luru dành tất cả thời gian vào việc uống rượu và đánh bạc. Vài lần vào năm 1998, người chị cố gắng nói với anh về Pháp Luân Đại Pháp. Nhưng Luru không chịu thay đổi cuộc sống của anh và đã nói xấu Đại Pháp và Sư Phụ.

Tháng 05 năm 2008, Luru bị tai nạn xe hơi và gãy cả hai chân. Người chăm sóc Luru là một nông dân lương thiện. Ông ấy đã trả chi phí y tế cho Luru, mua rượu cho anh ta uống hàng ngày, và chăm sóc anh vì anh không thể đi lại. Nhưng cuối cùng người nông dân không đủ khả năng trả chi phí y tế cho Luru nên đã đưa gia đình của mình rời khỏi thị trấn.

Luru đã không có sự lựa chọn nào khác ngoài việc trở về nhà. Anh nằm một mình trên chiếc giường lạnh lẽo và oán trách rằng không có người nào gọi là bạn bè nào đến thăm từ khi anh bị tai nạn.

ANH ẤY CHĂM CHỈ HỌC PHÁP MỖI NGÀY VÀ LUYỆN CÁC BÀI CÔNG PHÁP. ANH ẤY TỰ CÂU THỨC BẢN THÂN THEO NGUYÊN LÝ CHÂN – THIỆN – NHÃN. NẾU MỌI NGƯỜI NÓI NHỮNG ĐIỀU XẤU VỀ PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP, ANH SẼ HỎI HỌ RẰNG: “BẠN ĐÃ ĐỌC SÁCH CHƯA? BẠN CÓ BIẾT RẰNG ĐÓ LÀ PHẬT PHÁP CHÂN CHÍNH?”

Chị gái đã đến thăm và chăm sóc anh chu đáo, cho anh tiền và các đồ dùng cần thiết khác. Cô cũng nói với anh về một số kinh nghiệm cá nhân khi tập Pháp Luân Đại Pháp và khả năng chữa bệnh kỳ diệu của Đại Pháp. Cô ấy mong muốn anh trở thành con người ngay thẳng và trung thực. Nhưng Luru vẫn tin sự tuyên truyền của ĐCSTQ và nói với chị gái, “ĐCSTQ chống lại nó và tôi ủng hộ Đảng. Có gì tốt khi tập Pháp Luân Đại Pháp? Nó có thể cung cấp cho tôi rượu và tiền không?” Chị gái không thể thay đổi được suy nghĩ của anh. Cô đã thuê một người trông coi anh và trở về nhà.

Hai tháng trôi qua, đôi chân của Luru vẫn không hồi phục. Anh đã tiêu hết tiền và người trông coi cũng rời đi. Anh nghĩ về cuộc sống và bắt đầu tự hỏi liệu anh có bị tàn tật suốt phần đời còn lại của mình không. Anh nghĩ về người hàng xóm già yếu đã chết tại nhà một mình, và cơ thể không được tìm thấy cho đến khi nó bốc mùi hôi thối và phân hủy. Luru bắt đầu xem xét lại con đường đời của mình một cách nghiêm túc. Ngày hôm sau anh chống nạng và bắt đầu đi từ từ một quãng đường dài đến gặp chị gái.

Khi anh xuất hiện trước cửa nhà chị gái, chị gái thấy anh dựa vào nạng và khóc. Chị gái tha thiết nói với anh: “Chân của em đã khỏi chưa? Pháp Luân Đại Pháp có thể giúp em.” Luru hỏi rằng liệu tập Pháp Luân Đại Pháp có thể chữa khỏi chân của anh ta không, chị gái quả quyết “Có, miễn là em chân thành tin những điều được giảng dạy, em sẽ bỏ cây nạng đi trong một tuần.”

Luru Nhị Khuê nghi ngờ về lời hứa của chị gái nhưng anh không thể phủ nhận một điều rằng chị gái anh đã rất khỏe mạnh từ khi bắt đầu tập Pháp Luân Công, và anh rề đã kinh doanh phát đạt bởi vì anh ấy ủng hộ việc tập luyện.

Anh nhận sách Chuyển

Pháp Luân từ chị gái và bắt đầu đọc. Khi anh đọc tới đoạn “Chân Thiện Nhẫn là tiêu chuẩn duy nhất để nhận định người tốt xấu”, anh nghĩ về chính mình, “Mình đã có một cuộc đời làm lạc, mình thường chửi tục, đánh người, nghiện rượu, nghiện thuốc, đánh bạc và lừa gạt.” “Mình thậm chí không nghĩ rằng đã làm được một việc tốt nào trong cuộc sống. Sư Phụ vẫn sẽ dạy bảo một người như mình chứ?” Ngay sau khi suy nghĩ này nổi lên. Anh cảm thấy một luồng nhiệt tuôn từ trên đỉnh đầu xuống thông thấu toàn thân. Anh cảm thấy rất ấm áp và bình an. Anh tiếp tục đọc và nước mắt chảy dài. Anh cảm thấy đang học một điều gì đó mà trước đây anh không thể tưởng tượng được.

“Nếu mình học Đại Pháp sớm hơn, mình sẽ không tin vào sự lừa dối xấu xa của ĐCSTQ và mình sẽ không bao giờ nói xấu Đại Pháp và Sư Phụ. Làm sao mình có thể sửa hết những lỗi lầm của mình đây.” Anh tự trách mình rằng đã không nghe chị gái và nước mắt anh chảy dài xuống ngực. Trong bữa cơm tối, anh rề biết rằng anh rất thích có rượu trong khi ăn và rót cho anh một ly. Anh nhận ly rượu từ anh rề và đặt nó xuống bàn. Anh nói “Tôi không uống rượu nữa”. Điều này chưa từng xảy ra trước đó.

Sau bữa tối, anh tiếp tục đọc sách Chuyển Pháp Luân, lần này anh ngồi ngay thẳng thay vì nằm trên giường. Anh hoàn toàn bị hòa tan bởi các Pháp lý. Anh biết rằng đó không chỉ là cuốn sách dạy người ta trở thành người tốt, mà đó là Phật Pháp chân chính. Anh đọc tới nửa đêm và sau đó ngủ thiếp đi.

Nhị Khuê dậy lúc 5 giờ sáng và hướng về phía nhà tắm. Anh rời khỏi giường, xô giầy và đi ra ngoài sân. Đột nhiên anh dừng lại, chợt nhận ra mình đã đứng vững mà không cần nạng.

Anh nhìn chăm chú vào đôi chân của mình. Chị gái anh đang làm bữa sáng nhìn lên và thấy anh đứng đó, cô rất vui mừng và lao tới chỗ anh. Nhị Khuê nhắc chân trái sau đó là chân phải và hô to lên, “Đây quả là một phép màu! Nó không cần đến một tuần, nó chỉ cần đúng một ngày!” Sự vui mừng của họ khiến cho anh rề và gia đình thức giấc. Hàng xóm của họ cũng tới xem chuyện gì xảy ra. Tất cả mọi người đều chứng kiến sự kỳ diệu của Pháp Luân Đại Pháp.

Từ đó về sau, Nhị Khuê bỏ thuốc lá và rượu. Anh ấy chăm chỉ học Pháp mỗi ngày và luyện các bài công pháp. Anh ấy tự câu thúc bản thân theo nguyên lý Chân – Thiện – Nhẫn. Nếu mọi người nói những điều xấu về Pháp Luân Đại Pháp, anh sẽ hỏi họ rằng: “Bạn đã đọc sách chưa? Bạn có biết rằng đó là Phật Pháp chân chính?” Khi anh gặp lại những người mà trước kia anh đã làm tổn thương, anh sẽ xin lỗi và xin được tha thứ.

Chẳng bao lâu Nhị Khuê đã tìm được việc làm. Anh không chỉ tự chăm sóc cho bản thân mình, mà anh thường quan tâm đến những người cần giúp đỡ. Anh nói với mọi người về sức mạnh của Pháp Luân Đại Pháp mà anh đã trải nghiệm. ◊

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP CẢI BIẾN MỘT NGƯỜI VÔ DỤNG TRỞ THÀNH MỘT CÔNG DÂN MẪU MỤC VÀ GIÚP ANH ĐI LẠI ĐƯỢC

Bài viết của Tâm Liên, học viên Pháp Luân Đại Pháp ở Liêu Ninh

Hành động dã man của Vương Lập Quân, người bị tình nghi đã mổ cướp nội tạng từ người còn sống

Bài viết của Qua Quân



[MINH HUỆ] Vương Lập Quân, kẻ đào tẩu và đã từng là Giám đốc công an Trung Khánh với những danh hiệu sáng láng như “Tấm gương Anh hùng của Công an Trung Quốc”, “Một trong mười công an xuất sắc nhất” và “Dũng sĩ Anh hùng của Trung Quốc trong Trận chiến Bảo vệ an ninh công cộng,” đã có một tai tiếng xấu vì hứng thú của ông ta đối với hệ bài tiết của phụ nữ.

Như trang mạng của Tổ chức Trung Quốc Quang Hoa về Khoa học và Kỹ thuật (QHKHKT) đã đăng “Vào ngày 17 tháng Chín, 2006, Tổ chức Trung Quốc QHKHKT đã tổ chức một buổi lễ trao tặng giải thưởng cao quý tại Bắc Kinh để tuyên dương giảng viên đại học Vương Lập Quân, Giám đốc Công an Thành phố Kinh Châu, tỉnh Liêu Ninh, vì đã thành lập một tổ chức có một không hai “Trung tâm Nghiên cứu tâm lý tại chỗ” trong hệ thống công an Trung Quốc, mà nhờ đó ông ta được trao giải thưởng ‘Giải thưởng Quang Hoa vì những đóng góp xuất sắc’”

Với tư cách người đứng đầu trong nhóm nghiên cứu của mình, ông ta là tác giả của một số bài viết học thuật được xem là có tầm quan trọng lớn và nổi bật, bao gồm “Mổ cắt không bị thương”, “Một nghiên cứu về những người nhận nội tạng cấy ghép sau khi chích thuốc” và “Một nghiên cứu về sự lệ thuộc vào thời gian của việc bài tiết của dạ dày và đường ruột ở phụ nữ vùng Bắc Trung Quốc”.

Theo truyền thống Trung Quốc, không có phụ nữ Trung Quốc nào tình nguyện làm vật thí nghiệm cho việc nghiên cứu dạ dày và đường ruột do nam giới tiến hành. [Vi thể] cưỡng bức là cách duy nhất để Vương Lập Quân tiến hành công việc của ông ta. Là một Giám đốc Công an, ông ta có thể chọn đối tượng thí nghiệm từ những tù nhân nữ, nhưng có khả năng họ sẽ kiện ra toà những thử nghiệm của ông ta sau khi họ được tự do, một điều nguy hiểm Vương không bao giờ muốn. Vậy thì Vương Lập Quân có thể đã nhắm vào các học viên nữ Pháp Luân Công. Vương Lập Quân nhấn mạnh trong bài viết của

ông ta rằng đối tượng nghiên cứu của ông ta đến từ vùng Bắc Trung Quốc. Điều này phù hợp với thực tế là hầu hết học viên Pháp Luân Công đi Bắc Kinh để thỉnh nguyện cho Pháp Luân Công, những người bị bắt và bỏ tù tại tỉnh Liêu Ninh vốn không khai tên cho công an, là từ vùng Bắc Trung quốc.

Tổ chức Thế giới Điều tra về bức hại Pháp Luân Công (WOIPFG) đã nhận được một báo cáo từ một viên công an cấp dưới của Vương Lập Quân về việc mổ cướp nội tạng từ các học viên Pháp Luân Công vẫn đang còn sống của Đảng Cộng sản Trung quốc (ĐCSQT). Theo báo cáo của người công an, ông đã tận mắt chứng kiến rằng vào ngày 09 tháng 04 năm 2002, một cuộc mổ cướp nội tạng được thực hiện trong một phòng giải phẫu ở tầng 15 của Bệnh viện Đa khoa Quân y vùng Thẩm Dương. Ông ta thấy các bác sĩ đang mổ lấy các bộ phận nội tạng của một học viên Pháp Luân Công nữ trong khi cô ấy vẫn đang còn sống. Nạn nhân chừng 30 tuổi và là một cô giáo tại một trường trung học. Cô vẫn còn hoàn toàn tỉnh táo trong khi các nội tạng của cô đang bị mổ cắt đi, và sau đó cô ta chết.

Người học viên Pháp Luân Công đó đã bị đánh đập dã man và bị hăm hiếp nhiều lần vào tháng trước khi cô bị đưa đến để mổ cướp nội tạng. Theo lời khai của người công an: “Trước khi cô bị giết để lấy nội tạng, cô đã bị si nhục tàn bạo. Tận mắt tôi đã nhìn thấy, những người công an đồi bại đã xâm phạm thân thể cô bằng những dụng cụ. Tôi tiếc là tôi không chụp hình những thảm trạng hãi hùng, và những cảnh si nhục tàn nhẫn. Cô ấy là một phụ nữ đẹp. Họ đã hăm hiếp cô ta nhiều lần, nhiều lần...”

Trong lịch sử của hệ thống tư pháp của ĐCSQT, đã có nhiều ghi nhận về việc hành hạ vô cơ các tù nhân nữ trước khi họ bị xử bắn. Ví dụ như, bà Trương Chí Tân, một tù nhân nổi tiếng Trung Quốc trong thời Mao Trạch Đông, đã bị hăm hiếp một cách đồi bại trong suốt thời gian bà bị giam trước khi bà bị xử tử.

Không ngạc nhiên gì khi các học viên nữ Pháp Luân Công, đã bị hủy hoại thể xác theo lệnh của Giang Trạch Dân, lại bị hành hạ bởi Vương Lập Quân và cấp dưới của ông ta như là những vật thí nghiệm trước khi bị mổ cướp nội tạng. Thật dễ hiểu rằng chúng ta chưa thấy nạn nhân nào kiện Vương Lập Quân ra toà, bởi vì tất cả họ đều bị giết sau khi bị dùng làm vật thí nghiệm.

Có phải Vương Lập Quân chỉ quan sát những phụ nữ Trung Quốc bị làm vật thí nghiệm? Bài viết của Vương “Một nghiên cứu về sự lệ thuộc vào thời gian việc bài tiết của dạ dày và đường ruột của phụ nữ vùng Bắc Trung Quốc” cho thấy rõ ràng là có thể ông ta đã mổ xẻ những phụ nữ này cho việc nghiên cứu của mình.

Vương không thể phát hành những bài viết nghiên cứu thí nghiệm mà không thí nghiệm trên một lượng đáng kể các đối tượng thí nghiệm. Trong buổi lễ mà ông ta được trao giải thưởng “Giải thưởng Quang Hoa vì những đóng góp xuất sắc”, Vương Lập Quân nói về việc cấy ghép nội tạng cho người nhận: “Kết quả khoa học mà chúng tôi đạt được là thành quả của hàng ngàn cuộc nghiên cứu tại chỗ. Nó đại diện cho những nỗ lực của rất nhiều người...”

Một người được mọi người biết là “Dũng sĩ Anh hùng của Trung Quốc trong Trận chiến Bảo vệ an ninh công cộng” đã không làm những điều mà đúng ra ông ta nên làm. Trong thời gian nắm quyền với tư cách là Giám đốc Công an, hàng ngàn “vật thí nghiệm” là người thật, đã biến mất mà không có lời giải thích. Có thể là Vương Lập Quân có sổ ghi chép lại về những nạn nhân của ông ta, mà hiện nay đang nằm trong tay của Chính quyền Trung ương. Chúng ta hy vọng rằng tất cả những tội ác của ông ta cuối cùng sẽ được đưa ra trước ánh sáng, và loại tội ác tày trời như thế sẽ không bao giờ xảy ra nữa.

